

Viimeinen tuomio

31 "Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan kaikkien enkeliensä kanssa, hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. [Matt. 16:27+; Ilm. 20:11]

32 Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. [Hes. 34:17-22; Matt. 13:49; Room. 14:10; 2. Kor. 5:10]

33 Hän asettaa lampaat oikealle ja vuohet vasemmalle puolelleen.

34 Sitten kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti. [Viis. 5:15,16; Ef. 1:4]

35 Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. [Jes. 58:7; Hes. 18:7; Sir. 7:32-36; Gal. 5:6; Hepr. 13:2; Jaak. 1:27, Jaak. 2:13,14]

36 Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.'

37 "Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälissäsi ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoissasi ja annoimme sinulle juotavaa?'

38 Milloin me näimme sinut kodittomana ja otimme sinut luoksemme, tai alasti ja vaatetimme sinut?'

39 Milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?'

40 Kuningas vastaa heille: 'Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.' [Sananl. 19:17; Matt. 10:42; Hepr. 6:10]

41 "Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuisen tuleen, joka on varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen. [Matt. 7:23 | Mark. 9:48; Juud. 1:7; Ilm. 20:10,15]

42 Minun oli nälkä, mutta te ette antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa.

43 Minä olin koditon, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alasti, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairas ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katsomassa.'

44 "Silloin nämäkin kysyvät: 'Herra, milloin me näimme sinut nälissäsi tai janoissasi, kodittomana tai alasti, tai sairaana tai vankilassa, emmekä auttaneet sinua?'

45 Silloin hän vastaa heille: 'Totisesti: kaiken, minkä te olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähäisimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

46 "Ja niin he lähtevät, toiset iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään." [Dan. 12:2; Joh. 5:29; Room. 2:7,8; Ilm. 20:15]

Tuomiosunnuntai on kirkkovuoden viimeinen sunnuntai. Jeesus tulee kerran toisen kerran maan päälle Ihmisen Poikana, kaikkeuden hallitsijana, tuomitsemaan maailman. Evankelista Matteus on meille kirjoittanut muistiin Jeesuksen ja opetuslasten käymiä keskusteluja viimeisistä tapahtumista. Keskustelupaikkana oli Öljymäki, jossa Jeesus ja opetuslapset saivat olla rauhassa. Opetuslapset kysyvät Jeesukselta merkkiä tämän maailman lopusta. Jeesus sanoo, että ensimmäiset lopun merkit ovat harhaanjohtavat Jeesuksen nimeen esiintyvät opettajat, jotka kutsuvat itseään ”Messiaaksi”. Sitten Jeesus puhuu taistelujen äänistä ja sodista, nälänhädästä, maanjäristyksistä ja kansojen nousemisesta toisiaan vastaan. Jeesus sanoo, että nämä ovat vasta synnytystuskien alkua. Sen jälkeen seuraavat Jeesuksen seuraajiin kohdistuva vaino, joka ulottuu kaikkiin kansoihin. Silloin

moni luopuu uskostaan. Jeesus sanoo, että kun laittomuus lisääntyy, niin monien rakkaus kylmenee. Sillä Jeesus tarkoittaa Jumalan omien välistä rakkautta. Jeesus kehottaa kestävyYTEEN, jotta pelastuu.

Kysymys maailmanlopusta on kiinnostanut ihmisiä kautta aikojen. Jumalan sanan mukaan viimeistä päivää ei tiedä kukaan muu kuin Isä, Jumala. Väärän opettajan siis tunnistaa jo siitä, että hän esittää varmana tietona Jeesuksen toisen tulemisen päivän. Sitä hetkeä, kun kaikki ihmiset kootaan Jumalan ja Karitsan valtaistuimen eteen, ei todellakaan tiedä edes Jumalan Poika, saati sitten kukaan ihminen. Raamattu sanoo yksinkertaisesti: ”Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan kaikkialle maailmaan, kaikille kansoille todistukseksi, ja sitten tulee loppu.” Matt. 24:14

Jumalan valtakunnan evankeliumia julistetaan siellä, missä Jumala sitä tahtoo julistettavan. Jumala antaa niin yksityiselle ihmiselle kuin kokonaiselle kansakunnalle etsikonaikoja. Silloin hän lähestyy valtakuntansa palvelijoiden kautta tarjoten uskon lahjaa omistettavaksi yksin armosta ja Kristuksen ansion tähden. Uskomisen on mies- ja naiskohtaista, siis täysin henkilökohtaista. Viimeisellä tuomiolla ei olla perheinä tai sukuina tai aviopuolisoina, vaan jokainen omassa persoonassa, yksilöinä. Jeesus opetti opetuslapsille, että Ihmisen Poika erottelee ihmiset toisistaan kahteen joukkoon kuin lampaat ja vuohet. Kuten vertauksessa hyvästä paimenesta, lampaat kuvaavat uskovaista, niitä ”vähäisimpiä”, joista Jeesus puhui myös autuaaksijulistuksessaan. Vuohet taas kuvaavat niitä ihmisiä, jotka elävät epäuskoisena maailmassa. Sinänsä hyvät teot kuten nälkäisten ruokkiminen tai yksinäisten tapaaminen ei pelasta ellei se tapahdu uskossa. Jeesus kutsuu oikealla puolelleen kaikki, jotka ovat täällä maan päällä tulleet Isän siunaamiksi. Isän siunattuja ovat he, joille Jumala on armossaan kääntänyt rakkaat kasvonsa Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Isän siunatut ovat jo ajassa päässeet lain alta armon alle. Isän siunaamille on kirkastettu Herraa Jeesusta ainoana Vapahtajana ja syntien sovittajana. Siionista teidät siunataan, sanotaan Vanhassa testamentissa. Isän siunaamalla ei ole tuomionpäivänä hätää, vaikka jokainen tuomitaan tekojensa mukaan.

Kristittyä johdattaa iankaikkiseen elämään Kristuksen vanhurskaus, jonka Jumala näkee. Siksi heidän nimensä on elämän kirjassa, joka Ilmestyskirjan Johannekselle ilmoitettiin. Ja joiden nimeä ei löydy elämän kirjasta, heidän osansa on surkuteltava. Jeesus sanoo, että se paikka oli alun perin varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen. Valitettavasti moni tämän ajan ihminen ei ota vakavasti näitä Raamatun sanoja. Tuomiosunnuntain voimakas sanoma on siinä, että Jumalalla on valta tuomita ihminen kadotukseen epäuskon tähden. Jos emme pidä totena kadotusta, emme anna Jeesuksen sovitukselle ja lunastustyölle sille kuuluvaa arvoa. Kristus ei tullut vapauttamaan ajallisesta kuolemasta, vaan iankaikkisesta kirouksesta ja kuolemasta, joka on synnin palkka Paavalin mukaan. Juuri Kristuksen ihmiseksi tuleminen, synnitön elämä ja kuolema sekä ylönousemus todistavat meille Sielunvihollisen ja hänen enkeleidensä olemassaolon. Käärme sai aikaan petoksellaan ihmisen lankeamisen syntiin, joka syvimmiltään oli taipumista epäuskoon Jumalan sanoja kohtaan. Juuri sama käärme saa yhä aikaan turmeltuneessa ihmisluonnossa mitä moninaisempia tekosyntejä ja tekemättä jättämisii. Tällä tavoin se pyrkii pitämään ihmisen vallassaan mahdollisimman kaukana Jumalan armosta. Mutta Jumalan valtakunnassa halutaan taistella synnin valtaa vastaan Jumalan valtakunnan kalleimman aarteen eli evankeliumin avulla. Se on elämän leipä, joka vahvistaa uskon tiellä kulkijaa. Kun synti tarttuu ja matkan teko käy hitaammaksi ja vaivalloisemmaksi, armahduksen sana Pyhässä Hengessä uudistaa, vahvistaa, nostaa ja kantaa. Nytkin on lupa uskoa synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä. Tämä on se sauva, jolla Mooses ja Aaron löivät erämaassa kallioon ja kansa sai juoda lähteestä vettä. Lampaat saavat kulkea lähteeltä lähteelle, sillä Hyvä Paimen on heidän oppaanaan.

Jeesuksen opetuspuhe viimeisestä tuomiosta tuo opetuslapsille esiin sen, että nämä lampaat eivät muistaneet, milloin olivat tehneet niitä tekoja, joista Jeesus heitä kiitteli. Heillä oli ollut riittävästi valvomista omassa uskonelämässään ja ajallisessakin elämässä monia tehtäviä, että he eivät voineet kerskua lähimmäisiä kohtaan tehdyillä hyvillä töillä. Mutta kuitenkin Jeesus heille sanoo: ”kaiken,

minkä olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistä, sen te olette tehneet minulle.” Varmasti hyviä tekoja oli tapahtunut näille lampaille, sillä seurakunnassa halutaan rakkaudella palvella toisia uskonveljiä ja -sisaria. Hämmästys nousee siitä lampaiden keskuudessa, että Jeesuksen palveleminen ei ollut heille pelastuksen ansaitsemista, vaan uskosta vuotavaa rakkautta, siis Hengen hedelmää. ”Vähäisimmät veljet” kuvaa Jumalan seurakuntaa kokonaisuutena, josta Jeesus sanoi kerran kiittäen Jumalaa, että hän on ilmoittanut itsensä tyhmille ja yksinkertaisille, mutta salannut sen viisailta ja oppineilta. Uskon asia ei siis ole opiskelukysymys. Uskosta eläminen on sydämen nöyryytymistä Jumalan väkevän käden alle. Se on nöyryytymistä lapsen kaltaiseksi, jotta voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Sisälle päästään oven kautta. Jumala kutsuu parannukseen ja evankeliumin uskomiseen. Joka uskoo, hänelle ovenvartija avaa oven ja hän saa käydä sisälle omistamaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. Jää siksi rakas ystävä uskomaan omakohtaisesti syntisi anteeksi annetuiksi Jeesuksen nimessä ja veressä ja käy seuraamaan Jeesusta opissa, elämässä ja kärsimisessä. Sillä niin Jumalan kansa vaeltaa, kunnes tulee lähtö tästä ajasta, tulee se sitten yksitellen, jolloin Jumala lähettää pyhät enkelinsä meitä noutamaa tai yhteisesti viimeisenä päivänä. Amen.